

РЕШЕНИЕ

№ 41978

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 12.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7211** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от „Профи Кредит България“ ЕООД, срещу Заповед № 4870/22.05.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68л, ал.1, във вр.чл.68в, чл.68г, ал.1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на дружеството е забранено упражняването на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

Твърди се, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Претендират се разноски

Ответникът - КЗП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Административният съд С. – град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, прие следното от фактическа страна:

Производството пред административния орган е образувано по жалба с вх.№ Ц-00137/23.01.2025г., постъпила в ТО М. при КЗП, в която се потребител твърди, че при сключването на два броя договора за потребителски кредит е представена подвеждаща и заблуждаваща информация от кредитора „Профи Кредит България“ ЕООД. Към жалбата е приложен Договор за потребителски кредит № 40027400464/05.08.2024г., ведно с приложенията към него.

На 12.03.2025 е извършена проверка, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол № К-2772060 от същата дата, връчен по надлежния ред на представител на дружеството. В хода на проверката е изискана информация за кредит в размер на 2000лв. за срок от 12 месеца, за което са представени 2бр. Стандартен европейски формуляр /СЕФ/ за предоставяне на информация за потребителски кредит, единият за кредит, по който се изисква обезпечение - солидарен длъжник, а другият без обезпечение.

В двата СЕФ в Част 4. Свързани с договора разходи: т.4.6. „Разходи, дължими при просрочени плащания. Наличието на неплатени вноски може да доведе до сериозни неблагоприятни за Вас последици /включително принудително изпълнение/ и да затрудни получаването на кредит в бъдеще“, трябва да бъде записана следната информация: „Вие трябва да платите / приложимата лихва и начините на изчисляването ѝ, и когато е приложимо, лихви за просрочие/ за просрочени плащания.

В двата броя СЕФ. предоставени на служителите на КЗП. в Част 4. Свързани с договора разходи: т.4.6., е записана друга информация : „Вие трябва да платите (приложимата лихва и начините на изчисляването ѝ, и когато е приложимо, лихви за просрочие/ за просрочени плащания) Договорената лихва върху непогасената главница; законната лихва върху просрочената от Вас вноска: други такси съгласно актуалната Тарифа и действащото законодателство; държавни такси, адвокатски хонорари/юрисконсултски възнаграждения и възнаграждения на съдебен изпълнител, съгласно техните тарифи.“

На 20.03.2025 г. С ВХ. №9 № Ц-00-137 на електронната поща на ТО М. при КЗП са представени от „Профи Кредит България" ЕООД:

- Договор за потребителски кредит Профи Кредит Стандарт № 40024855184 от 09.04.2024г.;
- Договор за потребителски кредит Профи Кредит Стандарт № 40027400464 от 05.08.2024г. и
- Писмено становище от „Профи Кредит България" ЕООД

След запознаване с Договор № 40024855184 от 09.04.2024г., проверяващите установили, че същият е сключен за кредит в размер на 5000 лева, който следва да се издължи на 36 /тридесет и шест/ броя месечни вноски, всяка в размер на 242.40 лв. при следните параметри :

- Сума на кредита: 5000.00 лева Срок на кредита 36 месеца;
- Размер на вноската по кредита: 242.20 лева, ГПР 49.07%, Годишен лихвен процент 41.00%;
- Лихвен процент на ден: 0.11% Дължимата сума по кредита: 8726.74 лева";

Регламентирано е също, че при кандидатстването си за потребителски кредит кредитополучателят изрично е поискал да закупи допълнителни незадължителни услуги, които са посочени в Т.У от договора, като възнаграждението за тях е следното :

- за допълнителна услуга „Фаст* - 2250.00 лв.;
- за допълнителна услуга „Флекси" - 2950.00 лв.

Посочено е, че възнаграждението за поисканата и закупена допълнителна, незадължителна услуга, става изискуемо с подписването на договора за потребителски кредит, но се разсрочва за срока на договора на равни месечни вноски и се добавя към месечните вноски за погасяване на кредита, като в случая размерът на вноската за закупените допълнителни услуги, е 144.44 лв.

Към договора е приложен погасителен план, като в колона № 5 е посочен размер на вноската ПО кредита - 242.40 лв., в колона №3- каква част от погасителната вноска е за погасяване на главницата, а в колона № 4 - лихвата. В колона № 6 е посочен размерът на възнаграждението за предоставяне на допълнителна услуга - 144.44 лв. към всяка погасителна вноска И В колона № 7 е записан общ размер на вноската - 386.84 лв. /погасителна вноска плюс възнаграждение за предоставяне на допълнителна услуга/ ИЛИ общо дължими по договора - 13926.24 лв. /36 бр. X 386.84 ЛВ./.

Съгласно т.15.1. ОТ Общите условия към договора, допълнителната услуга „Фаст“ предоставя право на кредитополучателя за приоритетно разглеждане и становище на искането му за отпускане на потребителски кредит преди кредитоискателите, незакупили допълнителна услуга „Фаст“, в рамките на 1 /един/ час от постъпване на искането му.

Съгласно т.15.2. от Общите условия към договора, допълнителната услуга „Флекси“ предоставя право на потребителя да променя едностранно погасителния си план на кредита. Безспорно се установява, че дължимата сума за двете услуги в размер общо на 5200 ЛВ. е повече от главницата на предоставения кредит - 5000 лв., а от искането за кредит е видно, че източник на дохода на кредитополучателя е пенсия по болест, в нисък размер, което е наложило да изтегли кредит от небанкова институция и да се съгласи с всички условия по договора.

В хода на производство е проверен и представения втори договор № 40027400464 от 05.08.2024 г., сключен с потребителя, от съдържанието на който проверяващите установили, че е със същото съдържание като гореописания.

Съгласно този договор, на потребителя е предоставен кредит в размер на 1000 лева, който следва да се издължи с 30 /тридесет/ броя месечни вноски, всяка в размер на 53.81 лв. Параметрите на договора са регламентирани отново в Т.VI, където е посочено следното:

„Сума на кредита: 1000.00 лева Срок на кредита 30 месеца

Размер на вноската по кредита: 53.81 лева, ГПР 49.02%, Годишен лихвен процент 41.00%.

Лихвен процент на ден: 0.11% Дължима сума по кредита: 1614.05 лева“.

Регламентирано е също, че при кандидатстването си за потребителски кредит кредитополучателят изрично е поискал да закупи допълнителни незадължителни услуги, които са посочени в т.V от договора, като възнаграждението за тях е, както следва:

за допълнителна услуга „Фаст“ - 450.00 лв.

за допълнителна услуга „Флекси“ - 520.00 лв.

Възнаграждението за поисканата и закупена допълнителна, незадължителна услуга, става изискуемо с подписването на договора за потребителски кредит, но се разсрочва за срока му на равни месечни вноски и се добавя към всяка от тях за погасяване на кредита. В случая размерът на вноската за закупените допълнителни услуги е 32.33 лв., като в погасителния план към договора тези вноски са съразмерно прибавени към месечните погасителните ВНОСКИ И в колона „Общ размер на месечна вноска“ е записана сума в размер на 86.14 лв., или общо, дължими, по договора - 2584.20 лева /30бр. x 86,14лв./

Представено е становище от кредитора, в което е заявено и от което става ясно, че размерът на възнаграждението за представяне на допълнителните услуги не е включено в размера на годишния процент разходи.

Въз основа на горното е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която на дружеството е забранено при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68г. ал.1 във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите, а именно, кредиторът неправомерно да изисква в предоставен преди сключване на договор за кредит Стандартен европейски формуляр /СЕФ/ такси за извънсъдебно събиране на вземане при забава от кредитополучателите, без да са му дължими. В мотивите си административният орган е приел, че в двата броя СЕФ. предоставени на служителите на КЗП. в Част 4. Свързани с договора разходи: т.4.6., е записана друга информация, относно други, извънсъдебни такси, които не трябва да са дължими от потребителя, съобразно разпоредбата на чл.33, ал.1 от ЗПК, която гласи, че „При забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата, като в чл.33, ал.2 от ЗПК изрично е посочено, че „Когато потребителят забави дължимите от него плащания по кредита, обезщетението за забава не може да надвишава

законната лихва“

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е ДОПУСТИМА като подадена 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 АПК, от легитимирано лице, адресат на оспорваната заповед, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, когато комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Поради това, настоящият състав приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, действащ в рамките на предоставените му със закон правомощия.

Заповедта е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са пречили възможността му адекватно да я организира. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, описано е действието, което органа е възприел като заблуждаваща, нелоялна, търговска практика. Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед.

При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗЗП. Производството е образувано по жалба на потребител, по повод на която е образувана нарочна проверка. За извършените действия по проверка са съставени съответните протоколи. Същите са връчени на представител на дружеството, стопанисващо търговския обект, в който е констатирано нарушението, като му е дадена възможност за вземане на становище. В този смисъл съдът намира, че при издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Същата съдържа фактите по подадената пред КЗП жалба, извършената проверка, решението на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав съобрази следното:

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 68л ал.1 ЗЗП, според която, когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика, тъй като съобразно чл. 68в се забраняват нелоялните търговски практики. Съгласно легалната дефиниция на понятието "търговска практика", дадена в § 13, т. 23 ДР от ЗЗП това е "всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите". Легалната дефиниция на нелоялна търговска практика е дадена в разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП - "търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители". "Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите" пък е използването на търговска практика, която намалява значително

способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика /§ 13, т. 25 от ДР на ЗЗП/.

С тези текстове от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /ЕО/ № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета /§ 13а, т. 12 от ДР на ЗЗП/. Съгласно § 18 от Преамбюла на Директивата "съобразно принципа на пропорционалност и с оглед ефективното прилагане на защитните мерки, съдържащи се в нея, настоящата директива приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности, но също така съдържа разпоредби, които имат за цел да предотвратят злоупотребата с потребители, чиито качества ги правят особено уязвими към нелоялни търговски практики".

В настоящия случай по несъмнен начин се установява, че кредиторът предоставя Стандартен европейски формуляр (СЕФ), преди сключването на договори за кредит, в който неправомерно изисква такси за извънсъдебно събиране на вземането при забава, без да са му дължими. Това пряко противоречи на разпоредбата на чл.33, ал.1 от ЗПК, императивно предвиждащ, че забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата като по силата на ал.2 от същата разпоредба дори е заложила забрана, по силата на която обезщетението за забава не може да надвишава законната лихва.

Съдът приема, че по делото безспорно се установява, че жалбоподателят „Профи Кредит България“ ЕООД извършва търговска дейност. Също така приема, че цялостното представяне заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител. По този начин потребителя се въвежда в заблуждение относно общите такси и разходи по кредита и икономическите последици от сключването на договора. Така установените обстоятелства водят до извода, че невключването на сумата за допълнителна услуга по кредита в общия ГПР, представлява заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от ЗЗП.

Оспорваният административен акт съответства и на целта на закона, формулирана в чл.68б във връзка с чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разходи в размер на 200 /двеста/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, своевременно поискани и доказани.

Така мотивиран, Административен съд-София-град, II-ро отделение, 28-ми състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба от „Профи Кредит България“ ЕООД, срещу Заповед № 4870/22.05.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68л, ал.1, във вр.чл.68в, чл.68г, ал.1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, на дружеството е забранено упражняването на нелоялна заблуждаваща търговска практика.

ОСЪЖДА „Профи Кредит България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата от 200 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р. България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.
Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪД

ИЯ: